

Η

ιγμορίτιδα είναι μια συχνή πάθηση που προκαλείται από φλεγμονή των παραρρινίων κόλπων, η οποία οφείλεται σε λοίμωξη, αλλεργία ή αυτοάνοσα νοσήματα.

Ειδικά τον χειμώνα, περισσότεροι άνθρωποι παθαίνουν ιγμορίτιδα λόγω των ιογενών λοιμώξεων που την προκαλούν.

Η ιγμορίτιδα μπορεί να είναι οξεία (διαρκεί μέχρι 4 εβδομάδες), υποξεία (διαρκεί 4-8 εβδομάδες) ή χρόνια (συνεχίζεται για πάνω από 8 εβδομάδες). Και τα τρία είδη ιγμορίτιδας έχουν παρόμοια συμπτώματα και είναι συχνά δύσκολο να διακριθούν.

Η πιο συνηθισμένη είναι η οξεία ιγμορίτιδα, την οποία παρουσιάζει το 90% των ενηλίκων σε κάποια στιγμή της ζωής τους.

Συμπτώματα

Η ρινική συμφόρηση, η απόφραξη, οι βλεννώδεις ή πυώδεις εκκρίσεις, που μπορεί να υπάρχουν, ανάλογα με το αν το στόμιο του ιγμορείου είναι ανοιχτό ή κλειστό, είναι μερικά από τα συμπτώματα. Η απουσία εκκρίσεων είναι χειρότερη, καθώς αποτελεί ένδειξη ότι δεν παροχετεύεται το ιγμόρειο μέσα στη μύτη.

Άλλα συμπτώματα που μπορεί να έχει ο ασθενής είναι οπισθορινικές εκκρίσεις, κεφαλαλγία, βήχας και έντονος πόνος, ο οποίος εντοπίζεται στις παρειές του προσώπου και μερικές φορές αντανακλά στο μάτι ή ακόμα και σε κάποιο δόντι, επειδή τα δόντια της άνω γνάθου συνορεύουν με το ιγμόρειο.

Ιδίως στη χρόνια ιγμορίτιδα αλλά και στην οξεία, παρουσιάζονται συχνοί πονοκέφαλοι των οποίων το χαρακτηριστικό είναι ότι ο πόνος που νιώθει ο ασθενής επιδεινώνεται με το σκύψιμο, με το βήχα, με οποιαδήποτε δηλαδή σωματική άσκηση ή πίεση. Μπορεί επίσης να επηρεαστεί και η όσφρηση, δημιουργώντας υποσμία ή ανοσμία, επειδή η μύτη είναι «μπουκωμένη» και ο αέρας δε φθάνει στο οσφρητικό επιθήλιο. Γενικότερα οι ασθενείς που υποφέρουν από ιγμορίτιδα μπορεί να αισθάνονται και κόπωση ή κακουχία λόγω της δυσκολίας στην αναπνοή.

Η ιγμορίτιδα παρουσιάζεται συνήθως μετά από μια ιογενή ρινίτιδα (κρυολόγημα). Δεν μπορεί να υπάρξει ιγμορίτιδα χωρίς ο ασθενής να έχει ρινίτιδα. Το αντίθετο μπορεί να συμβεί.

Θεραπεία

Όταν πρόκειται για ιογενή ιγμορίτιδα, η αντιμετώπιση είναι υποστηρικτική με αποσυμφόρηση της μύτης με τοπικά σπρέι, ρινικές πλύσεις με αλατούχα διαλύματα, εισπνοές ατμού κλπ.

Σε περίπτωση μικροβιακής ιγμορίτιδας, γίνεται χορήγηση αντιβίωσης για την καταπολέμηση του μικροβίου και αποσυμφόρηση της μύτης.

Στην περίπτωση της χρόνιας ιγμορίτιδας, μπορεί ο ασθενής να υποβληθεί ακόμη και σε εγχείρηση για την επίλυση του ανατομικού προβλήματος, τη διεύρυνση δηλαδή του στομίου του ιγμορείου.

Πηγή: onmed.gr